

Can Badia

Sant Vicenç de Montalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Camí del Mig, núm. 51

Coordenades:

Latitud: 41.566521249376
Longitud: 2.5092481076717
UTM Est (X): 459083
UTM Nord (Y): 4601766

Classificació

Número de fitxa 08264 - 75
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Noucentisme
Segle XX
Any 1922
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 9219302DG5091N0001TY
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 24/09/2024 - 10:39

Descripció

Casa aïllada, als quatre vents, de planta rectangular que consta de planta baixa, pis i golfes. La coberta és de teules àrabs a dues aigües, amb el carener perpendicular a la façana principal, orientada a migdia. Presenta un porxo al davant i un altre a la façana posterior. Als laterals s'hi han adossat dos cossos de planta baixa i coberta plana amb pèrgoles, que fan de terrassa del primer pis.

La façana s'estructura simètricament a partir de tres eixos de verticalitat definits per les obertures. Destaca el porxo a l'entrada que ja hem referit i les tres finestres de la planta pis, amb arc de mig punt i doble batent de persianes de llibret. El capcer, amb un òcul central, recorda els frontons dels temples de l'arquitectura clàssica.

La part del darrera dona a una plaça arbrada, al costat de la qual hi ha una construcció annexa de planta baixa i semi soterrani amb coberta a dues aigües. Al costat sud-oest hi ha una altra construcció de planta baixa i coberta a quatre aigües.

Història

El promotor de la construcció fou Josep Badia, secretari de la companyia elèctrica que va fundar *Cooperativa de Fluido Eléctrico, SA*, que va comprar també *Hidroenergía del Cadí*, que després es digué *Compañía de Fluido Eléctrico*, absorbida, al final, per *Hidroeléctrica de Cataluña*. Aquesta era presidida pel polític i empresari Joan Pich i Pon que, a més, era soci en d'altres iniciatives empresarials similars. Joan Pich i Pon es construï a la mateixa època el que ara coneixem com a Villa Blanca. Badia va encarregar la casa inspirant-se en Can Pich i Pon, la del seu cap. Encara que era més petita, tenia una distribució semblant (inclús el safareig posterior). Els mobles del menjador també eren similars.

Fou seu de l'ambaixada Suïssa durant la Guerra Civil espanyola. En un informe diplomàtic del 8 de setembre de 1938, Suïssa deia que el president de la República espanyola, Manuel Azaña, era a "Caldetes" i que, per força, portava una vida allunyada de la política. Els suïssos eren els únics que sabien el seu parador; cap altre estat el menciona a la seva correspondència diplomàtica. Els suïssos ho sabien perquè la seu diplomàtica suïssa era a la casa del costat on vivia i, des del saló de Can Badia, es podia veure el gran jardí i la casa de Pich i Pon (Caño, 2022).

L'únic rastre que queda d'aquesta etapa diplomàtica a la casa són les anelles metàl·liques que hi ha al frontó, sobre la terrassa que fa de porxo. Allà hi havia el pal en què onejava la bandera suïssa.

Bibliografia

CALAF ROCA, Raimon (2023). *Catàleg de masies, cases rurals i altres construccions en sòl no urbanitzable. Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Sant Vicenç de Montalt*. Document no vigent.

CAÑO, Antònia [coord.] (2022). 5 cases amb història. Sant Vicenç de Montalt. Ajuntament de Sant Vicenç de Montalt.

SELLARÉS SERRA, Jordi (2024). *Les ambaixades a les tres viles: Caldes d'Estrac, Sant Andreu de Llavaneres i Sant Vicenç de Montalt*. Alfa Books.

